

Радісно жити і боротися в країні, де велика мудрість партії і залізна воля її вождя Йосифа Сталіна назавжди звільняє людину від проклятих навиків і забобонів минулого“.

М. Горький.

ЗА ДІЙОВУ ДОПОМОГУ ВИРОБНИЦТВУ!

Радянські вчені, патріоти соціалістичної Батьківщини, прагнуть всіма силами допомогти у виконанні післявоєнної п'ятирічки за 4 роки.

Наукові працівники нашого Університету взяли на себе соціалістичне зобов'язання на 1948-1950 рр., в якому зобов'язалися допомагати автоскладальному, суперфосфатному і іншим заводам, а також колгоспам Одеської області. Наукові працівники інституту фізики звернулися з листом до робітників одеських заводів, пропонуючи їм свою допомогу. Цей почин фізиків гаряче вітали робітники автоскладального заводу.

Кафедри біологічного, фізико-математичного та інших факультетів розробляють тематику, яка має велике народно-господарське значення. Наша газета вже повідомляла про виробничий контакт учених хімічного факультету з робітниками Одеського суперфосфатного заводу і підприємствами харчової промисловості. Ця співдружба, яка останнім часом ще більше зміцніла, дає гарні наслідки. Вчені-геологи професор т. Гапонов і доцент т. Мальований неодноразово виїжджали до м. Миколаєва, щоб надати допомогу в розробці проекту миколаївського водопроводу.

Значну роботу провели також і інші наукові працівники. Зроблено багато, але все це знаходиться ще в лабораторіях, не впроваджено у виробництво. Вчені інституту фізики, кафедр біологічного факультету все ще продовжують займатися нікому не потрібним парадним галасом, обговорюють плани впровадження у виробництво і сільське господарство досягнутих результатів їх робіт, але далі планів справа не йде.

Це ж факт, що лише професор т. Брюханов із всього колективу наукових працівників інституту фізики буває в цехах автоскладального і кватного заводів, консультує і допомагає, а останні вчені-фізики покищо бояться з'являтися на виробництво.

Незаперечно і те, що партійна організація біологічного факультету (секретар т. Погребняк) і керівники кафедр цього факультету, допомоги яких так потребує сільське господарство, лише збираються протягом кількох тижнів надіслати своїх представників у підшефний Балтський район.

Давно пора покінчити з цим „невтручанням“ науки в справи виробництва! Керівники кафедр, вчені-комуністи повинні зробити більшовицькі висновки з цього ненормального положення і корінним чином перебудувати наукову роботу кафедр, максимально наблизивши її до виробничих завдань одеських підприємств і сільського господарства області. Наукова частина Університету і її керівник доцент т. Мальований, партійні організації факультетів повинні встановити неослабний контроль за цією роботою, надаючи їй першорядного значення.

Всі сили—на дострокове виконання сталінської п'ятирічки!

80 років з дня народження О. М. Горького

ПОЛУМ'ЯНИЙ БОРЕЦЬ ЗА КОМУНІЗМ

28 березня весь радянський народ відзначав 80-річчя з дня народження великого російського письменника, основоположника найпередовішої в світі соціалістичної літератури—Олексія Максимовича Горького.

Горький вийшов з гущі народу і все своє життя був тісно зв'язаний з народом, безмірно любив народ і твердо вірив в його творчі сили, в його прекрасне майбутнє.

Весь свій життєвий шлях О. М. Горький пройшов разом з робітничим класом, з великою партією Леніна—Сталіна. Він був полум'яним революціонером, невтомним борцем за перемогу комунізму.

По силі свого таланту Горький з'являється велетенською фігурою на фоні російської і світової літератури. Він наслідував кращі традиції таких геніїв, як Пушкін, Гоголь, Толстой, і з'явився продовжувачем цих традицій в наш час. Його пристрасне художнє слово підіймало трудящий люд на боротьбу проти гнобителів. Найважливіша риса, яка визначає всю творчість Горького—є боротьба за звільнення людства. Він був великим гуманістом, борцем проти всякої несправедливості, проти темних сил реакції. В цьому величчя Горького.

Писати О. М. Горький почав у 90-х р. р. минулого сторіччя, в період революційного піднесення в Росії. Перші його твори вже були сповнені гарячого протесту проти пригноблення трудящих. Вони кликали до революційного перетворення старого ладу, до руйнування хижацьких основ капіталістичного суспільства. Капіталізм душив людину, принижував її людську гід-

ність, і Горький сміливо виступив на захист людини, знівченої капіталістичним ярмом. Він високо цінив людину. Йому належать знамениті слова: „Людина—це звучить гордо!“ У п'єсі „На дні“ Горький змалював життя так званих „подонків суспільства“, людей, скалічених капіталізмом, кинутих ним на „дно“ життя.

В ряді творів Олексій Максимович сміливо викриває страшні болячки капіталізму, дає яскраві картини зубожіння трудящих мас і таврує звирячу жорстокість „господарів життя“ буржуазно-поміщицької Росії.

В безсмертних образах Сокола, Буревісника, Данко Горький з усією силою свого таланту виразив революційне пробудження робітничого класу Росії. В творах Горького мільйонні пролетарські маси бачили художнє відображення своїх думок, почуттів і стремлень. Горький, як і його герої, сам був буревісником революції.

У повісті „Мати“, якою Горький поклав основу соціалістичного реалізму в літературі, він в образі революціонера-робітника Павла Власова показав нову людину, покликану на те, щоб зруйнувати старий експлуатарський лад. Цих людей що ведуть за собою селянські маси, Горький зобразив також у п'єсах „Вороги“, „Міщани“ і в багатьох повістях і оповіданнях.

Після перемоги Великої Жовтневої соціалістичної революції О. М. Горький весь свій талант і кипучу енергію віддав справі побудови соціалізму в СРСР. Його роль

у створенні нової соціалістичної культури в нашій країні надзвичайно велика. Він керував роботою радянських письменників, був ідейним натхненником радянського мистецтва, сприяв розвитку народної творчості. Полум'яний патріот своєї соціалістичної Батьківщини, Горький всією силою свого таланту захищав Радянський Союз від брехні і наклепів, розповсюджуваних у реакційній закордонній пресі. Він гнівно викривав реакціонерів, імперіалістів, підпалювачів війни. Олексій Максимович невтомно турбувався про посилення могутності нашої держави, закликав кріпити оборону країни і ні на хвилину не забувати про вороже нам капіталістичне оточення.

Ленін і Сталін високо цінили талант Горького, його літературну і громадську діяльність.

Горький віддав Батьківщині все своє життя до останнього подиху. Він вмер, як солдат на полі бою, згублений ворогами народу, які діяли за вказівками імперіалістичних кіл. Але з смертю Горького його голос не замовк. Його гаряче слово підіймало радянських людей на подвиги в дні Великої Вітчизняної війни.

І тепер, коли радянський народ успішно виконує план післявоєнної сталінської п'ятирічки, мужній голос О. М. Горького з ще більшою силою кличе нас до трудових подвигів в ім'я людського щастя. Його світлий образ вічно житиме в наших серцях, а його геніальні твори освітлюють нам шлях до комунізму.

В. Єфіменко.

МОЯ ЗУСТРІЧ З ГОРЬКИМ

Ніколи не забуду, з яким почуттям схвилюваності подзвонив я у квартиру на Моховій вулиці в Ленінграді (тоді ще Петрограді), де повинні були відбутись збори літераторів під головуванням О. М. Горького. Починалась весна 1918 року. Мені було тоді лише 25 років. Я був надзвичайно гордий переданим мені через К. І. Чуковського запрошенням на збори, де передбачалося затвердити план популярних масових лекцій з питань історії, літератури і культури.

На зборах були присутні багато відомих на той час письменників і критиків: А. Н. Тихонов, А. Л. Волінський, А. М. Ремізов, З. А. Венгерова, А. А. Ізмайлов, молодий В. Б. Шкловський та інші. Але я майже не дивився на них. Вся моя увага була поглинута високою сутулою фігурою О. М. Горького. Він сидів у кріслі біля довгого стола і дружнелюбно вітав кожного, хто входив у кімнату.

— Про що б Ви хотіли читати лекції?—всміхаючись запитав мене Горький.

Я зніяковіло відповів, що мені хотілось би познайомити народ з великими російськими людьми,

що я хотів би читати про Ломоносова, Пушкіна, Некрасова, Достоевського...

При останньому імені Горький поморщився.

— Хіба ви любите Достоевського? А втім, про нього зараз слід згадати. Він вірив у майбутнє російського народу і інтуїтивно передчував нашу велику історичну роль.

В короткому вступному слові О. М. Горький звернувся до присутніх з закликом нести культуру в маси, говорити народові правдиві гарячі слова про наше минуле, сучасне і майбутнє. Мене особливо захопила думка Горького про широченні перспективи, які відкрила Революція перед нашою передовою інтелігенцією, і про ту плідотворну діяльність, яка її чекає.

Тепер, коли минуло уже тридцять років соціалістичної ери, і наша Батьківщина, оновлена і прекрасна, впевнено вказує людству шлях до всезагального щастя, я з незвичайною яскравістю пригадую прості і мудрі мислі великого російського письменника, які назавжди визначили мету мого життя.

Професор М. М. Розенталь.

По Університету

Студентські теоретичні конференції

Протягом цього тижня на всіх факультетах пройшли студентські теоретичні конференції на тему „Моральне обличчя радянської людини“. В основу доповідей були взяті кращі твори радянської літератури: „Як гартувалася сталь“ М. Островського, „Зоя“ М. Алігер, „Повість про справжню людину“ Б. Полевого, „Молода гвардія“ О. Фадеєва та ін.

Найкраще конференції пройшли на історичному і філологічному факультетах.

Перший комсомольсько-молодіжний „четвер“

25 березня у приміщенні червоного кутка гуртожитку по вулиці Пастера № 29 відбувся перший комсомольсько-молодіжний „четвер“.

Було запрошено народну артистку УРСР О. Є. Мещерську, лауреата Всесоюзного конкурсу музикантів-виконавців Мих. Гольдштейна і професора М. М. Розенталя, які поділились з студентами цікавими епізодами з свого життя і творчої діяльності.

В закінчення народна артистка УРСР О. Є. Мещерська майстерно прочитала поему Т. Г. Шевченка „Вільма“, а Мих. Гольдштейн виконав на скрипці „Фантазію з російських народних мотивів“ Римського-Корсакова, „Сентиментальний вальс“ Чайковського і „Соловей“ Аляб'єва.

Вечір пройшов з великим успіхом. Студенти тепло вітали дорогих гостей.

